

foc i lloc

Distrets sense causa

*Als progressistes ens toca defensar el que és obvi***DELFI ROCA**

Dissabte, a la reunió del consell nacional d'SDP, van participar membres del PS de l'Alta Garona. Després del daltabaix electoral de les eleccions franceses, els nostres amics han encetat un necessari i saludable procés de refundació, que culminarà en el congrés nacional del març del 2018. Un d'ells, en Michel Vinuesa, ens va explicar que no només es pensarà, sinó que també s'actuarà. Perquè sense acció no hi ha resultats. Aquesta és l'actitud. Pensar i actuar. Parlar i escoltar, abans de passar a l'acció. Com deia Bertolt Brecht, quins temps seran els que vivim, en què cal defensar el que és obvi! Sí. Vivim en un món on el partits que triomfen són aquells que durant la campanya electoral diuen que no son ni de dretes ni d'esquerres. Però després actuen com el que realment són. Per exemple, l'actual ministre d'Agricultura del flamant govern francès, Stéphane Traverter, va anunciar ràpidament que volia deixar sense efecte la prohibició dels neonicotinoides, els famosos pesticides assassins d'abelles. D'aquesta proposta de revocar una decisió anterior del parlament gal ni se'n va parlar durant la campanya electoral. Formava part de les intencions ocultes

del ministre. Això fa que allò de ni de dretes ni d'esquerres sigui una simple estratègia electoral. Amb paraules i programes ambigus, els partits intenten pescar vots a totes les basses. Però, un cop conquerides les institucions públiques, per la força de les urnes, arriba el moment per al càrrec públic de donar suport a les institucions econòmiques on treballava. Sortosament, en el cas de les abelles de França, va ser providencial la intervenció del ministre de la Transició Ecològica i Solidaritat, el mediàtic Nicolas Hulot. Amb el suport de Matignon van aturar la proposta del *lobby* de la poderosa agroindústria. De moment, les abelles franceses podran menjar nèctar sense neonicotinoides una temporada més. Al capdavall, vivim distrets mentre la riquesa es concentra en poques mans i el planeta se'n va en orris. Tot amanit amb una gravíssima crisi climàtica. Per aquest motiu em va agradar que el company Michel Vinuesa ens recordes, a totes i a tots, que ara és el moment per deixar de ser simpatitzant d'una causa per passar-ne a ser militant. Si volem que les coses canviïn cal, de vegades, fer-ho: passar a l'acció. Embrutant-se les mans.